Markante Dordtenaren

Auteur: Gerard Goudriaan

Herinneringen aan bekende Dordtenaren
We lopen in de binnenstad van Dordrecht langs plekken die een tastbare herinnering zijn aan bijzondere Dordtenaren. De meesten van hen hebben vooral een lokale achtergrond. Maar we passeren ook monumenten van historische iconen als de Gebroeders De Witt en de schilder Albert Cuyp. Landelijk bekende schrijvers als Jacob Cats en C. Buddingh' liggen eveneens op de route.

Routebeschrijving

De start is vanaf het gebouw van station Dordrecht. Aan de rechterzijde ervan nemen we drie zebrapaden die ons naar de Stationsweg leiden.

Direct rechts was café Buddingh. In 2021 heeft de eigenaar er, vooral vanwege corona, een Mexicaans restaurant van gemaakt. Niets herinnert nog aan Buddingh', maar vanwege de herinnering eraan blijft het in de route.

Kijkpunt 1

C. Buddingh' (1918-1985)

De schrijver wordt nog wel op andere plekken in Dordrecht geëerd. Buddingh' woonde vele jaren op de Bankastraat 60/62 (helaas te ver uit de route) waar sinds 2007 aan de gevel een reliëf in brons van hem hangt.

Wel op de route, en op een plek waar we straks komen, is de in 1986 tot Buddingh'plein omgedoopte vroegere Achter Groenmarkt. Buddingh' is onder meer bekend geworden door zijn 'nonsenspoëzie', waarvan de 'Gorgelrijmen' het bekendste zijn. Hij heeft zijn image als literair humorist daarmee een stevige basis gegeven.

De eerste weg rechts is de Singel (Nicolaes Maes).

Omdat de Singel een lange straat van bijna twee kilometer is, ontstond in 1885, toen de Singel al bestond, de behoefte om de Singel in zes stukken te verdelen. Ieder stuk kreeg een subnaam met doorlopende huisnummers. De subnamen zijn afgeleid van de namen van beroemde Dordtse schilders. Ze werden in de 17e of 18e eeuw in Dordrecht geboren of zijn er beroemd geworden.

We lopen de Singel af tot nummer 226 waar een bekende Dordtse schrijfster woonde.

Kijkpunt 2

Miep Diekmann (1925-2017)

versiedatum: 05-04-2023

Op de gevel van dit huis zien we een informatief bordje. Op 30 juni 2016 is dit geplaatst in het bijzijn van Miep Diekmann. Het gaat over de jeugdboekenschrijfster die hier in de jaren zestig een zestal jaren heeft gewoond. En hier haar bekende boek 'Marijn bij de Lorredraaiers' heeft geschreven. Het beschrijft het slavernijverleden, destijds een weinig populair onderwerp, zeker voor een jeugdboek.

We lopen verder, kruisen de Blekersdijk (links) en de Dubbeldamseweg (rechts) en komen op een ander deel van de Singel (Ferdinand Bol). Bol is in 1616 in Dordrecht geboren en was een van de bekendste leerlingen van Rembrandt. Hij stierf in 1680 in Amsterdam.

We vervolgen de Singel, steken de Vrieseweg over en komen in het deel van de Singel dat naar Samuel van Hoogstraten is genoemd. Ook deze kunstschilder (geboren in 1627 in Dordrecht) was een leerling van Rembrandt. Hij stierf in 1678 in Dordrecht.

We nemen de eerste weg rechts: het Berckepad. Links op nummer 6 staat het huis waar de componist Kors Monster tussen 1954 en 1972 heeft gewoond. Tot zijn dood in 1978 woonde hij op nummer 10. Hij is een van de bekende Dordtenaren die in 1918 zijn geboren.

Kijkpunt 3

De vier zonen van Dordrecht

Naast Kors Monster, naar wie ver weg in Dordt een pad is genoemd, moeten we als zoon van Dordt Aart Alblas (1918-1944) noemen. Evenals Monster is hij geen ereburger van Dordrecht geworden, maar hem is wel postuum, in 1948, de belangrijkste militaire onderscheiding in Nederland toegekend: de Militaire Willems Orde (MWO). Hij was verzetsstrijder, Engelandvaarder en geheim agent. Voor het spionagewerk kreeg hij de MWO. Hij is in 1944 in Mauthausen gefusilleerd. In Dordrecht is een brug naar hem genoemd, die helaas te ver uit de route ligt.

Een derde zoon van Dordt is Otto Dicke (1918-1984). Hij is, evenals de vierde zoon van Dordt Kees Buddingh', ereburger van Dordrecht. Op het eind van de route lopen we langs het huis waar de familie Dicke (onder meer ook zijn zus en verzetsstrijdster Lenie Dicke) vanaf 1945 een aantal jaren heeft gewoond

De vierde zoon is Kees Buddingh' naar wie, zoals we zagen, café Buddingh is genoemd en die we nog twee keer tegenkomen.

De grote aandacht voor de vier zonen van Dordrecht mag niet betekenen dat op deze wandeling de dochters van Dordrecht vergeten worden. We komen langs drie kijkpunten waar vrouwen herkenbaar geëerd worden (Miep Diekmann, Top Naeff en Helma Eeuwijk). Voor andere markante Dordtse vrouwen bestaat zo'n herkenbaar punt niet, zoals voor Maria van Berckel, de vrouw van Cornelis de Witt, de sopraan Wilhelmina Gips en Maria van Beveren die in de 16e eeuw geloofsvervolgden hielp onderduiken.

Voor vrouwen als verzetsstrijdster Lenie Dicke en politica Wijnie Jabaaij is er een tussenoplossing gevonden door de wandeling te leiden langs -verder niet herkenbare- woningen waar zij hebben gewoond.

Loop na het vroegere huis van Kors Monster verder door naar de ingang van het Park Merwesteijn. We volgen de weg die later links aanhoudt. Bij het tweede pad gaan we linksaf langs het hek van het hertenkamp. Daarna houden we rechts aan langs het water. Bij T-kruising linksaf en bij het kruispunt rechtdoor het klinkerpad op met tegel 141. Negeer de bocht naar links en ga bij tegel 150 rechts het grasveld op. Loop langs de linker gazonrand 30 meter naar het berkenboompje. Hier vind je een gedenktegel over een Dordtenaar die in september 1944 belangrijke strategische informatie over het park via via doorgaf aan de Engelse luchtmacht.

Kijkpunt 4

Koos van Waalwijk van Doorn

De steen herinnert aan het verzetswerk van Koos van Waalwijk van Doorn.

Op de tegel staat:

LOUIS I - KOOS

16-9-44

G.D.N.

24-10-44

Door zijn op 16 september 1944 verkregen informatie kon de Engelse luchtmacht op 24 oktober 1944 gecamoufleerde Duitse tanks en legervoertuigen bombarderen. Hierbij stierven minimaal 59 inwoners van Dordrecht en minimaal negen Duitse soldaten. Maar of dit de juiste aantallen zijn? Per bron verschillen ze

Koos informeerde een zekere Bob wiens verzetsnaam Louis I was. Bob vond de informatie van Koos van Waalwijk zo belangrijk dat hij die niet via een koerier doorspeelde maar zelf de baas van de GDN (Geheime Dienst Nederland) in Amsterdam op de hoogte stelde.

Ga verder schuin rechts het park uit. Na de ingang tien meter naar rechts, dan linksaf Sint Jorisweg. Rechts zie je schouwburg Kunstmin die ligt aan het Willem Kes-plantsoen. Kes, geboren Dordtenaar, was de eerste dirigent van het Concertgebouworkest.

Eerste weg linksaf Kasperspad. Na de S-bocht rechtsaf Warmoezierspad. Op eind linksaf Kromhout. Eerste weg rechtsaf Vrieseplein, dan de brug over en meteen rechtsaf Vest. Na de Kromme Elleboog linksaf Korte Kolfstraat. Eerste weg rechtsaf Museumstraat. Aan de rechterzijde komen we na 40 meter bij de poort van het Arend Maartenshof.

Kijkpunt 5

Arnold Houbraken (1660-1719)

Het hof is gesticht in 1625 door Arend Maartenszoon, een rijke speculant die uit gewetenswroeging, zoals vaak wordt gezegd, dit hof liet bouwen. Hoewel alle gidsen over Dordrecht het idee van gewetenswroeging doorgeven, heeft de beheerder van de regentenkamer zijn twijfels. Rechts van de ingang ligt de bezienswaardige, redelijk vaak geopende regentenkamer met een bijzondere plafondschildering van de in Dordrecht geboren Arnold Houbraken. De schildering uit 1701 gaat over de verdrijving van de oorlog door de tijd en de goede daad van Arend Maartenszoon om dit hof voor onder meer oorlogsweduwen te stichten. In de schildering zien we zijn familiewapen met een arend (zijn voornaam) om het wapen heen.Tot rond 1709 heeft Arnold Houbraken in Dordt gewoond, daarna vestigde hij zich in Amsterdam.

Loop verder, passeer de Korte Nieuwstraat. Ga hierna rechtsaf de toegang in naar de tuin van het Dordrechts Museum. Direct links op de muur zie je een gedicht van de eerste stadsdichter van Dordt.

Kijkpunt 6

Jan Eijkelboom (1926-2008)

Het mooie gedicht gaat over de dood en een zingende merel en het verband ertussen.

Jan Eijkelboom was journalist, schrijver en dichter. Sinds 2001 is hij ereburger van Dordt. Voor zijn literaire werk heeft hij enkele prijzen gewonnen. Bijvoorbeeld in 1994 de Anna Blamanprijs voor zijn gehele oeuvre. Van zijn poëtisch werk is vooral bekend de in 1979 uitgegeven debuutbundel 'Wat blijft komt nooit terug'.

Ga verder en passeer aan de linkerzijde Lastig Eendstraat. Twintig meter hierna zie je rechts het Jan Eijkelboomsteegje (open op reguliere tijden, niet op maandag). Direct na de ingang zie je in de steeg links een gedicht van Eijkelboom over A(e)lbert Cuyp.

Met de rug naar het steegje steek je over naar de straat Achterklooster. Dan schuin links de poort onderdoor naar de Kloostertuin. Daar linksaf tot eind, dan tien meter naar rechts. Daarna linksaf door de poort. Rechtsaf Nieuwstraat. Eerste straat rechtsaf Hofstraat. Na 20 meter zie je links het poortje van het vroegere Oude Vrouwenhuis, dat op het Bagijnhof stond. Na de opheffing in 1799 was het huis in gebruik als kazerne, later als school. Na 1905 heeft het poortje een zwerftocht door de stad gemaakt en stond het vanaf 1970 in het gemeentelijke depot. Na restauratie heeft het in 2000 hier zijn plek gevonden en geeft het toegang aan de speelplaats van de school.

De niet goed te lezen tekst is van een bekende Dordtse dichter die pensionaris (hoge ambtenaar) van Dordrecht is geweest.

Kijkpunt 7

Jacob Cats (1577-1660)

Cats is juridisch geschoold en werkte in Middelburg als stadsadvocaat. In 1621-1623 was hij pensionaris van Middelburg, daarna dertien jaar van Dordrecht. In 1636 werd hij benoemd tot raadpensionaris van Holland.

In de gevelsteen staat de volgende tekst van Cats.

'Siet hier werd onderhouwen, oude koude swacke vrouwen,

Trotse vrijsters, fiere jeugt, siet hoe dat je werden meugt'.

In moderne taal: 'Hier verbleven oude, zwakke vrouwen. Zelfverzekerde, jonge vrouwen, wees ervan bewust dat je ook zo kunt worden'.

Het tasje dat je nu ziet verving na de vervanging van het huis tot kazerne een oorspronkelijk geplaatste doodskop.

Over de Dordtse Synode van 1618-1619 schreef Cats twee gedichten. Met een beetje goede wil kan Cats de volksdichter van Nederland worden genoemd. Maar zijn bekendheid neemt steeds meer af. Een volkswijsheid als 'Haastige spoed is zelden goed' kent bijna iedereen. En dat geldt ook voor 'Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is'. Maar wie weet nog dat 'Vadertje' Cats beide bedacht heeft?

Loop de Hofstraat verder af. Je komt op het Hof. Daar meteen linksaf door de poort. Op eind, na de volgende poort, rechtsaf de Voorstraat op. Tot nummer 190 (en 192). Dit is het gebouw van het 'Teekengenootschap Pictura'. Voor werkende leden zijn hier ateliers beschikbaar. Otto Dicke, Kees Buddingh' en Jan Eijkelboom hadden hier een werkkamer. Een van de weinig vrouwelijke leden was de in Dordrecht geboren grafisch ontwerper Ella Riemersma (1903-1993) die in 1924 lid werd van het genootschap.

Ga verder naar nummer 180 met Het Magazijn, een in juli 2018 nieuw geopende multifunctionele ontmoetingsplek met een café-restaurant, de kunstuitleen en verschillende winkels onder één dak. In de tuin is een kunstwerk van een geboren Dordtenaar die als landschapsarchitect internationaal furore heeft gemaakt.

Kijkpunt 8

Adriaan Geuze

Geboren naast de Grote Kerk heeft Geuze (1960) na zijn studie Landschapsarchitectuur in Wageningen met zijn bureau West 8 veel stedelijke projecten uitgevoerd. Niet alles, zoals het Rotterdamse Schouwburgplein, werd door iedereen goed ontvangen. Geuze scoorde wel goed met het stedelijk ontwerp voor Borneo-Sporenburg in het Oostelijk Havengebied in Amsterdam en de aanleg van een reusachtig stadspark boven een snelweg vlak bij het centrum van Madrid. Hij was medeontwerper van het nieuwe Centraal Station in Rotterdam.

Het kunstwerk in de tuin van Het Magazijn was een van de eerste werken van Adriaan Geuze. Het is de interpretatie van een ouderwets zeilschip.

Loop hierna door tot nummer 166. Hier linksaf Nieuwbrug. Na de brug linksaf Wijnstraat. Na nummer 237 aan de rechterzijde zie je in de straat De Waag een blokje nieuwbouwhuizen dat dit vroegere gat opvult. Op de eerste verdieping links zie je de achterzijde van het huis waar vrouwenvoorvechtster en vroeger PvdA-kamerlid Wijnie Jabaaij (1939-1995) op het eind van haar leven gewoond heeft. Vanwege haar chronische ziekte werd ze daar door haar vrienden en kinderen (schrijvers Karin en Ronald Giphart) intensief verzorgd. Ze had prachtig uitzicht op het Scheffersplein, genoemd naar een Nederlandse schilder die hier pontificaal op het standbeeld staat.

Kijkpunt 9

Ary Scheffer (1795-1858)

Schilder Ary Scheffer is in Dordrecht geboren en woonde er twee jaar. Vanaf 1812 was zijn woonplaats Parijs waar hij een bekend romantisch schilder werd. Een bekend schilderij van hem is zijn Portret van Frédéric Chopin.

Het Scheffersplein heette vroeger de Beurs, vandaar de bijnaam van het beeld: de Aai van de Beurs.

Het standbeeld staat hier al sinds 1862, vier jaar na de dood van Scheffer, en is gemaakt door de beeldhouwer Joseph Mezzara.

We gaan verder rechtdoor. De straat heet nu Groenmarkt. Op nummer 153 is de bibliotheek, waarvan Nel Snouck Hurgronje (1875-1959) 35 jaar lang de eerste vrouwelijke bibliotheekdirecteur van Nederland was. Maar het was niet hier in dit gebouw.

Links van de bibliotheek is een groot monument voor de bekendste broers uit de Nederlandse geschiedenis.

Kijkpunt 10

Gebroeders De Witt (1623/1625-1672)

De zittende man is Johan de Witt, raadspensionaris van Holland (1625 -1672). Degene die staat is Cornelis de Witt (1623-1672). Hij was onder meer burgemeester van Dordrecht en lid van de Staten van Holland. De broers hebben de geschiedenisboeken gehaald omdat ze op 20 augustus 1672 door een Oranjegezinde, woedende menigte in (of buiten) de Gevangenpoort in Den Haag werden gelyncht. Cornelis de Witt zat daar al vast, omdat hij verdacht werd van het beramen van een aanslag op prins Willem III van Oranje. Johan de Witt kwam op die dag naar de Gevangenpoort omdat hij dacht dat zijn broer hem wilde spreken. Uiteindelijk werd de gevangenis bestormd (of werd een sleutel afgedwongen) en drongen Haagse schutters de gevangenis binnen en vermoordden beide broers. Een machtsstrijd met de prins werd hun fataal. De historici kunnen geen uitsluitsel geven over de vraag in hoeverre Willem III bij de moord betrokken was.

Het standbeeld is van 1918 en gemaakt door de beeldhouwer Toon Dupuis. Op het beeld zie je de broers in 17e-eeuwse kleding. Onder het beeld staan hun namen met het familiewapen, een wapenschild met twee honden die een haas achterna zitten. Aan beide zijden staat een citaat uit een stuk van Vondel.

We gaan weer verder de Groenmarkt af. Ga bij het Stadhuisplein even linksaf heen en weer naar het eind van de brug. Vandaar is schuin rechts over het water een muurschildering te zien met vijf markante Dordtenaren van eeuwen geleden. Van links naar rechts Johan en Cornelis de Witt en de schilders Ary Scheffer, Ferdinand Bol en Albert Cuyp.

Loop weer terug. Waar vandaan je vertrok, gaat de Groenmarkt over in de Grotekerksbuurt. Op nummer 21 aan de rechterzijde zien we een herplaatste gevelsteen met het wapen van de familie De Witt. Hier stond vroeger hun stamhuis.

Direct hierna rechtsaf Manhuisstraat. Halverwege rechtsaf. Op het eind tien meter naar

rechts, dan linksaf. Op het eind kom je op het Sint Jacobsplein. Daar linksaf en meteen rechtsaf. Op eind linksaf, na 25 meter rechtsaf. Je komt bij een gezellig straatje dat je kruist. Je gaat de Vleeshouwerssteeg in. Op eind linksaf. Op het volgende einde tien meter naar rechts, dan linksaf. Weer op eind tien meter rechtsaf, dan linksaf bij het iets later aangegeven Buddingh'plein. Dit plein is vernoemd naar C. Buddingh' de bekendste schrijver van Dordrecht. Op de muur zie je het gedicht 'Hier op dit eiland'.

Op eind linksaf, de Varkenmarkt. Dan eerste weg rechtsaf, Vleeshouwersstraat. Daarna de Lange IJzeren Brug over. Na de brug linksaf naar Nieuwe Haven nummer 38, het geboortehuis van een ander literair fenomeen uit Dordrecht. Bij het raam boven de deur, met het gevleugelde paard Pegasus als symbool voor de poëzie, staat dit vermeld.

Kijkpunt 11

Top Naeff (1878-1953)

De schrijfster is bekend door haar meisjesboeken, vooral 'Schoolidyllen' uit 1900. In haar verhalen beschreef ze vaak Dordrecht. Ook was ze een bekend toneelcriticus. Toen zij 75 jaar werd, werd ze benoemd tot ereburger van de gemeente.

We gaan verder tot de brug. Daar 20 meter rechtsaf, dan linksaf Binnen Walevest tot nummer 100. Hier heeft een Dordtse kunstenaar en verhalenvertelster gewoond.

Kijkpunt 12

Helma Eeuwijk (1946-2012)

Een van haar creaties was mevrouw Dap, de moeder van Dikkertje Dap. Bekend uit het kinderliedje van 1950 van Annie M.G. Schmidt waarin rode laarsjes een rol spelen. Als je het niet meer weet:

'dag giraf

zei Dikkertje Dap

weet je wat ik heb gekregen

rode laarsjes voor de regen'.

Ter herinnering aan haar personage staan rode laarsjes in een gat in de gevel.

Helma is ook bekend geworden door haar horecazaak Bombardon, later Merz, waarvoor zij allerlei schaakactiviteiten organiseerde en daarmee de Bombardon een grote schaakuitstraling gaf.

Weer terug naar de brug. Ga die rechtdoor over. Na de brug gaan we direct rechtsaf. Eerste straat linksaf, Maartensgat. We passeren aan de rechterzijde nummer 1 waar voormalig VVD-minister van Economische Zaken Gijs van Aardenne (1930-1995) lange tijd heeft gewoond. Iets verder komen we bij nummers 11-13, het geboortehuis van Pieter Geyl (1887-1966). Hij was hoogleraar geschiedenis en kreeg in 1957 de P.C. Hooft-prijs voor zijn essayistisch werk. De uitreiking vond plaats in 1958.

We gaan naar het einde van de straat, linksaf Mazelaarsbrug over, rechtsaf Lange Geldersekade. Brug over, meteen rechts is een brugwachtershuisje met een in mei 2018 gecorrigeerd tekstbordje.

Op het oude tekstbordje stond heel lang ten onrechte dat C Buddingh' in de jaren vijftig hier zijn bekende 'Gorgelrijmen' schreef. Het huisje was in 1958 en 1959 wel zijn werkhuisje, maar hij werkte er aan Shakespearevertalingen. De vele jaren durende vervanging van het bordje deed biograaf Wim Huijser verzuchten dat het gemakkelijker is om een boek te schrijven dan een bordje van de ANWB te corrigeren.

Naast het huisje is een parkeerterreintje waar tot 10 januari 1945 op Prinsenstraat nummer 3 het toen door brand volledig verwoeste huis van de familie Dicke (onder meer Lenie en Otto) stond.

Ga hierna, met het ANWB-bordje in de rug, schuin rechts naar de Suikerstraat. Op eind linksaf Boogjes. Tweede weg linksaf Ruitenstraat, na 20 meter rechtsaf langs de achterkanten van niet meer zo recente nieuwbouw. Tot eind, rechtsaf Belgracht. Je komt op het Spuiplein. Loop naar het water links van de Spuibrug. Je bent nu op de Spuiboulevard. Na nummer 265 linksaf Nieuwe Hilstraat. Volg de bocht. Je komt op het Bethlehemplein. Rechts, voor nummer 22, zie je vier stolpersteine (struikelstenen).

Kijkpunt 13

Arpad Weisz

De stolpersteine zijn in heel Europa geplaatst voor huizen waar Joodse bewoners door de Nazi's uit zijn gehaald en weggevoerd naar de vernietigingskampen. In 1942 overkwam dit de succesvolle trainer van DFC (de voorloper van FC Dordrecht) Arpad Weisz met zijn vrouw en twee kinderen. In die tijd speelde DFC in de hoogste klasse.

Weisz, afkomstig uit Hongarije, had als trainer veel succes in Italië, onder meer bij Inter. Hij was zonder meer een toptrainer. Toen de Jodenvervolging in Italië begon, moest hij uitwijken naar Nederland.

Volg de oneven zijde van het Bethlehemplein. Je komt daarna op de Lombardstraat.

Eerste weg rechtsaf Lange Breestraat. Loop die door tot nummer vier (even voor Bagijnhof) waar vroeger het geboortehuis stond van een in Dordt geboren dichter.

Kijkpunt 14

Jacques Perk (1859-1881)

We zien aan de gevelsteen van het huidige woonhuis de volgende tekst.

Mijn ziel wiekt als een

leeuwriklied naar boven

tot boven 't licht haar

lichter licht gemoet

Perk woonde maar kort in Dordrecht. Via Breda verhuisde hij naar Amsterdam waar hij op jonge leeftijd na een longziekte is overleden.

Hij was een belangrijke Nederlandse dichter en had een intieme vriendschap met de dichter Willem Kloos. Het werk van Perk was een voorbeeld voor de Tachtigers, een beweging van poëzievernieuwers.

Bij Visstraat (de straat links) / Bagijnhof (de straat rechts) rechtsaf. Bij de HEMA linksaf, Sisarijs- of Sarisgang. Eerste weg rechtsaf Vriesestraat. Na de kruising met de Lindenstraat / Lenghenstraat loop je in het midden van de straat tegen een monument aan, dat je niet meteen doet denken aan een bekende Dordtse schilder.

Kijkpunt 15

Albert Cuyp (1620-1691)

Nadat dit beeld eerst elders stond, heeft dit werk van Maria Roosen hier een prominente plek gevonden. In het beeld zijn verschillende aspecten van het werk van Albert Cuyp terug te vinden: het licht en de wolkenluchten. Het beeld bestaat uit stalen bollen waarin een menselijk figuur op schoenen is te herkennen.

Albert Cuyp is geboren en begraven in Dordrecht en heeft bekendheid gekregen als 17e-eeuwse landschapsschilder. Een van zijn bekendste schilderijen is 'Gezicht op Dordrecht' .

Loop weer even terug naar de kruising. Linksaf Lenghenstraat. Je komt op het Bagijnhof. Steek het aan de rechterkant over en ga langs de MediaMarkt. Bij het water rechtsaf. Passeer de VVV (Intree Dordrecht) en ga direct daarna linksaf door de linkerzijde van de Soetgensbrug te nemen. Steek de Spuiboulevard over en ga rechtdoor de Van Godewijckstraat in. Volg de bocht naar links. Bij de verwijzing naar nummers 64-100 staat een straatnaambordje waarop je kunt lezen dat de straat genoemd is naar vader Pieter van Godewijck (1593-1677) of dochter Margaretha (1627-1677), de parel van Dordrecht. Wat je er niet op kunt lezen, is dat dit compliment kwam van stad- en tijdgenoot Matthijs Balen.

Even verder linksaf. We komen op een mooi plein. Hier linksaf. Na 50 meter rechtsaf de Matthijs Balenstraat naar nummer 7. Van 1945 tot 1956 woonde hier de familie Dicke (met onder meer -tot haar huwelijk- dochter Lenie en Otto Dicke, zoon van Dordrecht). Lenie is bekend geworden door haar verzetswerk dat onder meer uit koerierswerkzaamheden en het verbergen van wapens bestond. De broer van Lenie, Otto Dicke, was tekenaar en illustrator.

Steek vanaf hier de weg over naar de tafeltennistafel. Links daarvan is een verharde binnenplaats met tuinhuisje -een verbouwd kolenhok- waar Top Naeff een deel van haar werk heeft geschreven. In het grote huis, waar zij met haar man huisarts Willem van Rhijn woonde, -op Johan de Wittstraat 33-, kwamen geregeld schrijvers uit het hele land, zoals Louis Couperus.

Verder rechtdoor. Op eind linksaf. Eerste weg rechts die uitkomt op het station.

Neem een abonnement!
Meer dan 1500 wandelkaarten
voor slechts
€ 13,50